

EVGJENI GRANDE- Honoré de Balzac

Personazhi i Evgjenisë

Evgjenia, bija e vetme e plakut Grande, në fillim të romanit na prezantohet thjesht si sfond në monotoninë e saj. Karakteri i saj do të zgjohet dhe do të marri jetë dalëngadalë, që nga dita kur Sharli u shfaq në shtëpinë e Grandeve.

Sharli shfaqet si një uragan i fuqushëm, që mundi të trazojë mendjen, zemrën dhe gjithë qenien e Evgjenisë. Ashtu sikurse edhe stuhitë, që largohen aq shpejtë sa vijnë, ashtu edhe Sharli u largua duke lënë shenja në vendin e veprimit, pra tek Evgjenia.

Në fillim, vajza e re simpatizon kushëririn për veshjet, flokët, sjelljet mondane, bukurinë, pra për fasadën. Kur mëson për tragjedinë e tij, ajo ndjen një keqardhje të thellë, që shndërrohet në përkujdesje, merak e më tej shkon deri në adhurim dhe bënë zemrën e Evgjenisë të njohë rrahjet dhe trokitjet e para të dashurisë të vërtetë.

Pra, Evgjenia vjen si një vajzë e brishtë, e pastër, e singertë, e dashur, e dhimbsur, njëlloj sikur të ishte një engjëll i zbritur në tokë. Përveç këtyre, Evgjenia është edhe shumë naive. Ajo ka lindur fatkeqësisht në kohën dhe vendin e gabuar. Është si një filiz i njomë, që çel në mes të një pylli të errët dhe nuk e njeh botën përreth.

E megjithatë, Evgjenia mbetet e mirë. Ajo i qëndron besnike deri në fund idealeve të saj. Edhe pse i duhen tre dekada jetësore për ta kuptuar egërsinë, që e rrethon, ajo përsëri vazhdon të jetojë. Nuk jeton për veten, po gjithsesi vazhdon ta shpërndajë çdo copëz të mirësisë të saj deri në frymën e fundit. Sepse, në fund të fundit, e tillë altruiste ishte Evgjenia: e mira e të tjerëve, e keqja e vetes.